

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/7954. számú

törvényjavaslat

a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról

Előadó:

Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter

Budapest, 2012. július

2012. évi ... törvény
a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról

Az Országgyűlés abból a meggyőződésből kiindulva, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés záloga és egyben a társadalmi jólét forrása egyfelől az értékteremtő munka, másfelől a vállalkozások, kiemelten a kis- és közepes vállalkozások adózási feltételeinek javítása, a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA ÉS ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEI

1. § (1) Magyarországon a vállalkozás a jövedelem- és vagyonszerzésre irányuló, vagy azt eredményező gazdasági tevékenysége (a továbbiakban: vállalkozási tevékenység) alapján keletkező adó- és más közteher-fizetési kötelezettségének választása és jogosultsága esetén e törvény szabályai szerint tehet eleget.

(2) A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonzosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonzosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonzosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(3) A kisvállalati adóval és a kisadózó vállalkozások tételes adójával összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adóhatóság hatáskörébe tartozik.

(4) A kisadózó vállalkozások tételes adója és a kisvállalati adó a központi költségvetés bevétele.

2. § E törvény alkalmazásában

1. *beszámoló*: a számvitelről szóló törvény, vagy a felhatalmazása alapján kiadott jogszabály szerinti beszámoló, kivéve az összevont (konszolidált) éves beszámolót;

2. *bevétel*: egyéni vállalkozó esetén a vállalkozói bevétel, az egyszerűsített vállalkozói adó alanyai esetén az eva alapja, minden más adóalany esetén az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) értékesítés nettó árbevétele, egyéb bevételek, pénzügyi műveletek bevételei és a rendkívüli bevételek összege;

3. *egyéni cég*: az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvényben egyéni céggént meghatározott jogalany;

4. *egyéni vállalkozó*: a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti egyéni vállalkozó;

5. *ellenőrzött külföldi társaság*: a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. tv.) 4. § 11. pontja szerinti társaság;

6. *főállású kisadózó*: az a kisadózó, aki a tárgyhoz bármely napján nem áll legalább heti 36 óras foglalkoztatással járó munkaviszonyban, vagy nem minősül a társadalombiztosítás ellátásairól és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerinti kiegészítő tevékenységet folytatónak vagy a szociális

biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek alapján külföldön biztosított személynek, továbbá aki nem minősül a kétoldalú szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezmény alapján más államban biztosítottnak;

7. *kapcsolt vállalkozás*: a Tao. tv. 4. § 23. pontja szerinti vállalkozás;

8. *kisadózó vállalkozás*: a kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó egyéni vállalkozó, egyéni cég, közkereseti társaság és betéti társaság;

9. *kisadózó*: a kisadózó vállalkozások tételes adóját jogszerűen választó egyéni vállalkozó esetében az egyéni vállalkozó mint magánszemély, egyéni cég esetén annak tagja, közkereseti társaság és betéti társaság esetén a társaság kisadózóként bejelentett tagja;

10. *kisadózó vállalkozás bevétele*: a kisadózó vállalkozás által bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték azzal, hogy nem bevétel

a) az áthárított általános forgalmi adó,

b) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (így különösen a kapott kölcsön, hitel),

c) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany részére nem ellenértékként történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot), ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül,

d) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni,

e) jogszabály vagy jogerős bírósági, illetve hatósági határozat alapján kapott nem jövedelempótló kártérítés, kártalanítás, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott vagyoni érték, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott kártérítés összege;

11. *bevétel megszerzésének időpontja*: a kisadózó vállalkozás vonatkozásában

a) pénz, dolog, értékpapír, váltó, csekk és más hasonló okirat esetében az átvétel vagy a számlán való jóváírás napja;

b) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának vagy igénybevevőjének az általános forgalmi adóról szóló törvény rendelkezései szerint adófizetési kötelezettsége keletkezik, vagy keletkezne;

c) jog esetében az a nap, amelytől kezdődően az adóalany a jog gyakorlására, átengedésére vagy megszüntetésére jogosult;

d) elengedett és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, illetve tartozása megszűnik.

12. *kisvállalkozás*: a kisvállalati adó hatálya alá bejelentkezett vállalkozás;

13. *külföldi személy*: a Tao. tv. 4. § 27. pontja szerinti személy;

14. külföldi vállalkozó: a külföldi személy, illetve az üzletvezetés helye alapján külföldi illetőségű személy vagy szervezet, ha belföldi telephelyen végez vállalkozási tevékenységet, feltéve, hogy az üzletvezetésének helyére tekintettel nem tekinthető belföldi illetőségű adózónak;

15. osztalék: a számvitelről szóló törvény szerint pénzügyi műveletek bevételei között osztalék jogcímen kimutatott összeg, feltéve, hogy annak összegét az osztalékot megállapító társaság nem számolja el az adózás előtti eredmény terhére ráfordításként;

16. szokásos piaci érték: az az ellenérték, amelyet független felek összehasonlítható körülmények között egymás közötti szerződésükben vagy megállapodásukban érvényesítenek vagy érvényesíthetnének;

17. telephely: a Tao. tv. 4. § 33. pontja szerinti hely;

18. üzletvezetés helye: a Tao. tv. 4. § 35. pontja szerinti hely.

II. Fejezet

A KISADÓZÓ VÁLLALKOZÁSOK TÉTELES ADÓJA

1. A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya

3. § A kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya

a) az egyéni vállalkozó,

b) az egyéni cég,

c) a kizárólag magánszemély taggal rendelkező betéti társaság,

d) a kizárólag magánszemély taggal rendelkező közkereseti társaság,

ha az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény II. Fejezet rendelkezései szerint teljesíti.

2. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése

4. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság a választás bejelentését követő hónap első napjával jön létre.

(2) A tevékenységét év közben kezdő vállalkozás bejelentését az állami adóhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesítheti. Ebben az esetben az adóalanyiság az adószám megállapításával jön létre.

(3) Nem választhatja az adóalanyiságot az a vállalkozás, amelynek adószámát az adóhatóság a bejelentést megelőző két éven belül jogerősen felfüggesztette.

(4) Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó adózóként történő nyilvántartásbavételről értesítő levélben tájékoztatja a kisadózó vállalkozást és a bejelentett kisadózót. A tájékoztatás tartalmazza különösen

a) a kisadózó vállalkozás nevét, elnevezését, székhelyének címét és adószámát;

b) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság kezdő dátumát;

c) a bejelentett kisadózó nevét, címét és adóazonosító jelét;

d) a főállású kisadózói jogállás esetén ennek tényét;

e) a fizetendő kisadózó vállalkozások tételes adójának összegét, esedékességét és a beszédési számla számát;

f) rövid ismertetőt a kisadózó vállalkozások tételes adójával kapcsolatos adókötelezettségről.

5. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiség megszűnik

a) a bejelentés hónapjának utolsó napjával, ha az adóalany bejelenti, hogy adókötelezettségeit a jövőben nem e törvény szabályai szerint teljesíti;

b) a vállalkozási forma megváltozása esetén a változás bekövetkezését megelőző nappal, ha a változás következtében a vállalkozás nem a 3. §-ban felsorolt formában működik tovább;

c) a kisadózó egyéni vállalkozói jogállásának megszűnése napjával, kivéve, ha egyéni céggént folytatja tevékenységét;

d) a kisadózó vállalkozásnak minősülő egyéni cég, betéti társaság vagy közkereseti társaság jogutód nélküli megszűnésének napjával;

e) a gazdasági társaság bejelentett kisadózó tagjának halálát követő nappal, ha a kisadózó vállalkozás tevékenységében más bejelentett kisadózó nem működik közre, és 90 napon belül más kisadózó nem kerül bejelentésre;

f) a gazdasági társaság bejelentett kisadózó tagjának a gazdasági társaságból való kilépését követő nappal, ha a kisadózó vállalkozás tevékenységében más bejelentett kisadózó nem működik közre, és ezen időpontig más kisadózó nem kerül bejelentésre;

g) a tagsági jogviszony keletkezésének napjával, ha a betéti társaság vagy közkereseti társaság kisadózó vállalkozásnak nem magánszemély tagja lesz;

h) a mulasztási bírságot megállapító határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha az adóalanyiség időszakában elkövetett jogsértés miatt a kisadózó vállalkozás terhére az adóhatóság számla- vagy nyugtaadás elmulasztásáért vagy be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért mulasztási bírságot állapít meg;

i) az adószám alkalmazását felfüggesztő határozat jogerőre emelkedésének napjával, ha a kisadózó vállalkozás adószámának alkalmazását az adóhatóság az adóalanyiség ideje alatt jogerősen felfüggeszti;

j) a naptári negyedév utolsó napjával, ha a kisadózó vállalkozás állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható adótartozása a naptári negyedév utolsó napján meghaladja az 500 ezer forintot;

k) a végelszámolás, a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal.

(2) Az adóalanyiség megszűnéséről – az (1) bekezdés b)–d) pontjában meghatározott okok kivételével – az adóhatóság határozattal értesíti az adózót.

(3) Ha a vállalkozás bevétele a naptári évben meghaladta a 6 millió forintot, a vállalkozás a 6 millió forintos összeghatár meghaladását követő 15 napon belül köteles ezt az állami adóhatóságnak bejelenteni.

6. § Az adóalanyiség megszűnésétől számított két naptári évig az adóalanyiség ismételtelen nem választható.

3. A bejelentett kisadózó

7. § (1) Az adóalanyiság választásának bejelentésével egyidejűleg a kisadózó vállalkozás bejelenti azon kisadózónak vagy kisadózóknak a nevét, címét és adóazonosító jelét, aki vagy akik bármilyen jogviszonyban - ide nem értve a munkaviszonyt - végzett személyes közreműködéssel részt vesz vagy vesznek a kisadózó vállalkozás tevékenységében.

(2) A személyes közreműködésre kötelees tagokat a kisadózó vállalkozás kötelees bejelenteni kisadózóként. A kisadózó vállalkozás tevékenységében a betéti társaság, közkereseti társaság kisadózóként be nem jelentett tagja kizárólag munkaviszony keretében működhet közre. E szabály megsértésével a személyesen közreműködő tag közreműködését be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásának kell tekinteni.

(3) A bejelentésben nyilatkozni kell arról, hogy a kisadózó főállású kisadózónak minősül-e.

(4) Az adóalanyiság akkor jöhet létre, ha a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó kisadózó vállalkozás legalább egy kisadózót bejelent.

(5) Az (1) és (3) bekezdés alapján bejelentett adatok, tények megváltozását a kisadózó vállalkozás kötelees az állami adóhatósághoz a változást követő 15 napon belül bejelenteni.

(6) Az (5) bekezdés szerinti változás bejelentése esetén az állami adóhatóság a megváltozott adatokról a 4. § (4) bekezdés szerint tájékoztatja a kisadózót.

4. A kisadózó vállalkozások tételes adójának mértéke és megfizetése

8. § (1) A kisadózó vállalkozás a főállású kisadózó után havi 50 000 forint tételes adót fizet.

(2) A kisadózó vállalkozás a főállásúnak nem minősülő kisadózó után havi 25 000 forint tételes adót fizet.

(3) Amennyiben a kisadózó vállalkozás több kisadózót jelent be, a tételes adót minden személy után külön-külön kell megfizetni.

(4) A bejelentett kisadózók után a bejelentés hatálya alatt megkezdett minden naptári hónapra a tételes adó egészét meg kell fizetni azzal, hogy amennyiben a kisadózó a tárgyhónap bármelyik napján főállású kisadózónak minősül, a fizetendő tételes adó mértéke 50 ezer forint.

(5) Ha a teljes naptári hónapban az egyéni vállalkozó kisadózó egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette, erre a hónapra tételes adót nem fizet.

(6) A kisadózó vállalkozások tételes adóját a kisadózó vállalkozás a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig megfizeti.

(7) A kisadózó vállalkozás naptári évben elért bevételének 6 millió forintot meghaladó része után 40 százalékos mértékű adót fizet.

(8) A (7) bekezdés alkalmazásában a naptári évben megszerzett bevételnek kell tekinteni a naptári évben az adóalanyiságot megelőzően szerzett bevételt is.

(9) A (7) bekezdésben meghatározott százalékos mértékű adó megfizetése nem mentesít az (1)–(4) bekezdés szerinti tételes adó megfizetése alól.

5. A kisadózó vállalkozások tételes adójával teljesített közterhek

9. § (1) A kisadózó vállalkozások tételes adójával kapcsolatos kötelezettségek teljesítése az adóalanyiság időszakában az adóalany gazdasági tevékenységével, az általa a bejelentett kisadózónak az adóalanyiság időszakában nyújtott személyes közreműködésére tekintettel teljesített kifizetésekkel és a bejelentett kisadózónak az adóalanytól, a személyes közreműködésére tekintettel megszerzett jövedelmével összefüggő alábbi adókötelezettségeket:

a) vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;

b) társasági adó megállapítása, bevallása és megfizetése;

c) a személyi jövedelemadó, járulékok és az egészségügyi hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése;

d) szociális hozzájárulási adó és egészségügyi hozzájárulás, valamint a szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése.

(2) A kisadózó vállalkozások tételes adójának megfizetésével a kisadózó vállalkozás nem mentesül a kisadózónak nem minősülő személyek foglalkoztatására tekintettel teljesítendő adókötelezettségek alól.

6. A kisadózót megillető ellátások és a kisadózó jövedelme

10. § (1) A főállású kisadózó biztosítottnak minősül, a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerezhetsen, ezen ellátások számításának alapja havi 81 300 forint.

(2) A nem főállású kisadózó – e jogviszonya alapján – biztosítottnak nem minősül, társadalombiztosítási ellátásra és álláskeresői ellátásra jogosultságot nem szerez.

(3) Más jogszabályok alkalmazásában, különösen az Art. szerinti jövedelemigazolás kiállításának szempontjából a kisadózó jövedelmének a kisadózó vállalkozás utolsó, a megszerzett bevételről tett nyilatkozatában feltüntetett bevételének 60 százaléka, több kisadózó esetén annak fejenként egyenlő része, de legalább a minimálbér minősül.

7. Nyilatkozat a bevételről

11. § (1) A kisadózó vállalkozás az adóévet követő év január 20-ig az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon nyilatkozatot tesz az adóévben adóalanyként megszerzett bevételéről.

(2) Ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, a nyilatkozatot a megszűnést követő hónap 20. napjáig kell megtenni.

(3) Ha a kisadózó vállalkozás az adóévben megszerzett bevétel után a 8. § (7) bekezdése szerinti százalékos mértékű adó megfizetésére is köteles, az adóévet követő év január 20. napjáig, ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, az adóalanyiság megszűnését követő hónap 20. napjáig a százalékos mértékű adót bevallja és megfizeti.

(4) A 7. § (1) bekezdés szerinti bejelentés és a 7. § (5) bekezdés szerinti változás bejelentés végrehajtható okiratnak minősül. Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozás kisadózó vállalkozások tételes adófizetési kötelezettségét – kivéve a 8. § (7) bekezdése szerinti százalékos mértékű adót – ezen végrehajtható okiratok és az adóhatóság határozata alapján tartja nyilván.

8. Nyilvántartási kötelezettség

12. § (1) Az adóalany a kisadózó vállalkozások tételes adójával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit e § szerint teljesíti.

(2) A kisadózó vállalkozás a termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról köteles az általános forgalmi adóról szóló törvény szabályai szerinti nyugta vagy számla kiállítására, azzal, hogy a kiállított számlán feltünteti azt, hogy „Kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya által kiállított számla”.

(3) A kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartást vezet, amelyben időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) sorszám;
- b) a bizonylat sorszáma;
- c) a bevétel összege;
- d) a bevétel megszerzésének időpontja;
- e) számla kiállítása esetén a bevétel juttatójának neve, címe.

(4) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást, illetve a törlést követően is megállapítható legyen.

(5) A bizonylatot, a nyilvántartást a kiállítás adóévét követő 8. naptári év végéig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

III. Fejezet

A KISVÁLLALATI ADÓ

9. Számviteli alapelvek

13. § A III. fejezetet a számvitelről szóló törvény rendelkezéseire figyelemmel, azokkal összhangban kell értelmezni. A számvitelről szóló törvény előírásaitól a megbízható és valós összkép biztosítása érdekében történő eltérés nem eredményezheti az adókötelezettség változását.

10. Az adó alanya

14. § (1) A kisvállalati adó alanya az

- a) az egyéni cég,
- b) a közkereseti társaság,
- c) a betéti társaság,
- d) a korlátolt felelősségű társaság,
- e) a szövetkezet és a lakásszövetkezet,
- f) az erdőbirtokossági társulat,
- g) a végrehajtó iroda,
- i) az ügyvédi iroda és a közjegyzői iroda,

- j) a szabadalmi ügyvivői iroda,
- k) a külföldi vállalkozó,
- l) a belföldi üzletvezetési hellyel rendelkező külföldi személy,

amely megfelel az e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek, és az állami adóhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény III. fejezetének rendelkezései szerint teljesíti.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott személy az adóévre akkor választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást, ha

a) az adóévet megelőző év január első napjától november utolsó napjáig a foglalkoztatottak száma egy időpontban sem haladta meg a 25 főt;

b) az adóévet megelőző adóév november hónap utolsó napjáig megszerzett bevétele az 500 millió forintot, 12 hónapnál rövidebb adóév esetén az 500 millió forint időarányos részét nem haladta meg;

c) az adóévet megelőző két naptári évben adószámának alkalmazása nem volt jogerősen felfüggesztve;

d) üzleti évének mérlegforduló napja december 31.;

e) az utolsó beszámolóval lezárt üzleti évében a mérlegfőösszege nem haladta meg az 500 millió forintot.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott foglalkoztatotti létszám és bevételi határok számítása során a kapcsolt vállalkozások foglalkoztatottait és bevételét együttesen kell figyelembe venni.

15. § (1) Az adóalany adókötelezettsége a (2) bekezdésben foglaltak kivételével a belföldről és külföldről származó jövedelemre egyaránt kiterjed.

(2) A külföldi vállalkozó adókötelezettsége a belföldi telephelyen végzett vállalkozási tevékenységből származó jövedelmére terjed ki.

16. § Az adóalany nem határozhatja el mérlegforduló napjának megváltoztatását, továbbá számviteli beszámolóját csak forintban állíthatja össze.

11. Az adóalanyiság keletkezése és megszűnése

17. § (1) A kisvállalati adó szerinti adóalanyiság a választás bejelentését követő naptári év első napjával jön létre. A bejelentést legkorábban az adóévet megelőző év december 1-jétől, legkésőbb az adóévet megelőző év december 20-áig lehet megtenni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) A kisvállalati adó szerinti adóalanyiság azon adóév utolsó napjáig fennáll, amely adóévben az adóalany az erre a célra rendszeresített nyomtatványon, elektronikus úton bejelenti az állami adóhatósághoz, hogy adókötelezettségeit nem e törvény szabályai szerint teljesíti. A bejelentést legkorábban az adóévet megelőző év december 1-jétől, legkésőbb az adóév december 20-áig lehet megtenni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(3) Nem jogszerű az (1) bekezdés szerinti bejelentés, ha a bejelentés napján az adózónak az állami adóhatóság által nyilvántartott, végrehajtható adótartozása meghaladja a 10 millió forintot.

(4) A kisvállalati adóalanyiság megszűnik

a) az adóalanyiság választására jogosító bevételi értékhatár meghaladásának hónapját megelőző hónap utolsó napjával;

b) a végelszámolás, a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal;

c) ha az adóalany végelszámolási vagy felszámolási eljárás nélkül szűnik meg, a megszűnés napjával;

d) az adóalany átalakulását, egyesülését vagy szétválását megelőző nappal;

e) az adóhatósági határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző hónap utolsó napjával, ha az adóalany terhére az adóhatóság számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztása, vagy be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása miatt jogerősen mulasztási bírságot állapított meg;

f) az adóalany adószámának alkalmazását felfüggesztő határozat jogerőre emelkedésének hónapját megelőző hónap utolsó napjával;

g) a naptári negyedév utolsó napjával, ha az adóalany az állami adóhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható adótartozása a naptári negyedév utolsó napján meghaladja a 10 millió forintot;

h) a változás hónapjának utolsó napjával, ha a változás miatt az adóalany foglalkoztatottainak létszáma meghaladta az 50 főt.

(5) Nem szűnik meg az egyéni cég adóalanyisága, ha a tag halála esetén özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse (örökösei), illetve a tag cselekvőképtelenségét vagy cselekvőképességének korlátozását kimondó bírósági határozat esetén a tag nevében és javára eljárva törvényes képviselője az egyéni cég tagjává válik, és az e törvény szerinti adóalanyiságot választja. Választását az ok bekövetkeztétől számított harminc napon belül jelenti be a cégbíróságnak.

(6) A (4) bekezdés *h)* pontja alkalmazásában a foglalkoztatotti létszám megállapítása során a 14. § (3) bekezdését alkalmazni kell.

(7) Az adózó adóalanyisága megszűnését, a megszűnés okát és napját a megszűnést követő 15 napon belül köteles az állami adóhatóságnak bejelenteni.

(8) Az adóalanyiság megszűnéséről – a (4) bekezdés *b)–d)* pontjában meghatározott megszűnés kivételével – az adóhatóság határozatban értesíti az adózót.

(9) Az adóalanyiság megszűnésétől számított két évig az adóalanyiság ismételen nem választható.

12. A kisvállalati adó alapja

18. § (1) A kisvállalati adó alapja a (2)–(8) bekezdésre figyelemmel:

a) az adózó pénzügyi vagyonának realizált változása és

b) a személyi jellegű kifizetések

korrigált együttes összege.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az adózó pénzügyi vagyonának realizált változása a pénzeszközök számviteli törvény szerinti beszámolóban kimutatott tárgy üzleti évi összege, csökkentve a pénzeszközök tárgyévet megelőző üzleti évben kimutatott összegével.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában személyi jellegű kifizetésnek az adózó által a Tbj. szerinti járulékalapot képező jövedelemként magánszemélynek (ideértve különösen a munkavállalót) juttatott pénzeszköz és egyéb vagyoni érték minősül, feltéve, hogy a juttatott vagyoni érték megszerzése az adózó pénzeszközeinek csökkenését eredményezte.

(4) A kisvállalati adó alapját csökkenti a következő ügyletekből a tárgyévben befolyt pénzeszköz:

- a) hitel vagy kölcsön felvétele,
- b) az adózó által nyújtott hitel vagy kölcsön törlesztése, visszafizetése,
- c) kötvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátása,
- d) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír beváltása, eladása, valamint tulajdoni részesedést jelentő befektetés eladása,
- e) előleg beérkezése,
- f) tőkebevonás (különösen jegyzett tőke emelése),
- g) osztalék megszerzése.

(5) A kisvállalati adó alapját növeli a következő ügyletek miatt a tárgyévben teljesített pénzeszköz kifizetés:

- a) az adózónak nyújtott hitel vagy kölcsön törlesztése, visszafizetése,
- b) hitel vagy kölcsön nyújtása,
- c) kötvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír beváltása, törlesztése,
- d) hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést jelentő befektetés vásárlása,
- e) előleg fizetése,
- f) tőke kivonás (különösen jegyzett tőke leszállítása),
- g) osztalék és osztalék előleg fizetése.

(6) Nem a vállalkozás érdekében felmerült, vállalkozásból kivont vagyonnak minősül és a kisvállalati adó alapját növeli a következő ügyletekhez kapcsolódóan a tárgyévben teljesített pénzeszköz kifizetés:

- a) végleges pénzeszközátadás,
- b) 50 ezer forintot meghaladó bekerülési értékű szolgáltatás igénybevétele, eszköz beszerzése, ha a körülmények (így különösen az adózó vállalkozási tevékenysége, árbevétele, a szolgáltatás jellege, a szolgáltatás ellenértéke) alapján egyértelműen megállapítható, hogy a szolgáltatás igénybevétele vagy az eszköz beszerzése ellentétes az ésszerű gazdálkodás követelményeivel,
- c) a Tbj. rendelkezései szerinti megállapodás alapján egészségbiztosítási járulék megfizetése,
- d) kiadás, amely a Büntető Törvénykönyvben meghatározott vesztegetés, befolyással üzérkedés, vesztegetés nemzetközi kapcsolatokban vagy befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben merült fel,

e) az ellenőrzött külföldi társasággal szemben teljesített kifizetés,

f) az adóalanyiség időszakát megelőző időszakra megállapított, az adóalanyiség időszaka alatt teljesített adófizetési kötelezettség, továbbá az adóalanyiség időszakában bármely időszakra megállapított és megfizetett bírság és pótlék, valamint az e törvény alapján megfizetett adó,

g) tartozás térítés nélküli átvállalása,

h) a jegyzett tőke, a tőketartalék, az eredménytartalék és a lekötött tartalék napi átlagos állományának háromszorosát meghaladó, napi átlagos állományon meghatározott kötelezettségrésszre jutó kamatkifizetés (ide nem értve a pénzügyi intézménnyel szemben fennálló kötelezettség alapján elszámolt kamatkifizetést), függetlenül attól, hogy azt az adóalany eszköz bekerülési értékének részeként számolja-e el, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában kötelezettség a kapott kölcsön, a zárt körben forgalomba hozott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír miatt fennálló tartozás és a váltó tartozás (kivéve a szállítói tartozás kiegyenlítése miatt fennálló váltó tartozást), valamint minden más, a mérlegben kimutatott kölcsönnek, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak, illetve váltó tartozásnak nem minősülő kötelezettség.

(7) Nem a vállalkozás érdekében felmerült, vállalkozásból kivont vagyonnak minősül és a kisvállalati adó alapját növeli a következő ügyletekhez kapcsolódóan elszámolt ráfordítás:

a) behajthatatlannak nem minősülő követelés elengedése, kivéve

1. ha a követelés elengedése magánszemély javára történik, vagy

2. ha az adózó olyan külföldi személlyel vagy magánszemélynek nem minősülő belföldi személlyel szemben fennálló követelését engedi el, amellyel kapcsolt vállalkozási viszonyban nem áll,

b) a térítés nélküli eszközátadás,

c) a térítés nélkül nyújtott szolgáltatás,

d) eszköz hiányának elszámolása, ha egyértelműen megállapítható, hogy a hiány (különös tekintettel az eszköz fizikai jellemzőire, értékére, a tárolás körülményeire) megfelelő gondosság mellett nem merült volna fel, vagy ha az adózó – az ésszerű gazdálkodás követelményeit figyelembe véve – nem tett meg mindent a hiányból eredő veszteség mérséklésére.

(8) Amennyiben az adózó kapcsolt vállalkozásával szemben a pénzeszközök változásával járó költséget, ráfordítást vagy bevételt számol el az adóévben, az (1)–(7) bekezdés szerint meghatározott adóalapot szokásos piaci értéken kell meghatározni.

13. Az adó mértéke

19. § (1) Az adó mértéke az adó alapjának 16 százaléka.

(2) A kisvállalati adó megfizetésével az adóalany mentesül:

a) a társasági adó,

b) a szociális hozzájárulási adó,

c) a szakképzési hozzájárulás, és

d) az osztalék után fizetendő egészségügyi hozzájárulás bevallása és megfizetése alól.

14. A kisvállalati adó bevallása

20. § (1) Az adóalany a kisvállalati adó alapját és az adót adóévenként megállapítja és az adóévet követő év május 31-ig bevallja.

(2) Az adóév a naptári év.

(3) Ha az adóalanyiság év közben szűnt meg – törvény eltérő rendelkezésének hiányában – a bevallást az adóalanyiság megszűnésének hónapját követő ötödik hónap utolsó napjáig kell benyújtani.

(4) Az adóalany naptári hónaponként az adóelőleget megállapítja, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásában bevallja.

(5) Az előleg-kiegészítés fizetésére kötelezett adóalany a megfizetett előleg-kiegészítés összegéről az adóév december 20. napjáig bevallást nyújt be.

(6) Ha az adózó az adóévre vonatkozó beszámoló készítésére az adóévről készítendő bevallás határidejéig nem kötelezett, a fizetendő adót az adóév utolsó napjára készített könyvviteli zárlat alapján állapítja meg. A külföldi vállalkozó a kisvállalati adó alapját valamennyi belföldi telephelyére együttesen (kivéve a fióktelepet), míg belföldi fióktelepére fióktelepenként külön-külön állapítja meg.

15. Az adóelőleg és az adó megfizetése

21. § (1) Az adóalany az adóév első 11 hónapjára havonta, a tárgy hónapot követő hónap 12. napjáig adóelőleget fizet. Az adóelőleg összege a tárgy hónapban az adóalany által foglalkoztatóként, a foglalkoztatottak részére kifizetett, Tbj. szerint járulékalapot képező összes jövedelem 19%-a.

(2) Az adóalany, amelynek az adóévet megelőző adóévben az éves szinten számított bevétele meghaladta a 100 millió forintot, az adóelőleget december 20. napjáig az adóévi várható fizetendő adó összegére kiegészíti (előleg-kiegészítés).

(3) Az adóalany az adóévre megállapított adót – az adóévben már megfizetett adóelőlegek beszámításával – a bevallás benyújtására előírt határidőig megfizeti. Ha az adóévben már megfizetett adóelőlegek összege meghaladja az adóévre megállapított adó összegét, a különbözetet az adóalany bevallásában, az igény (bevallás) beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától (esedékességtől) jogosult visszaigényelni.

16. A kettős adóztatás elkerülése

22. § A kisvállalati adó alanya a kisvállalati adó megállapításakor az adóalapot úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza az e törvény szerint meghatározott külföldön adóztatható adóalapot.

IV. Fejezet

EGYES ADÓKRA, SZÁMVITELI KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

17. Személyi jövedelemadó

23. § (1) Az egyéni vállalkozó esetében a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság első adóévet megelőző adóév utolsó napján megszerzett vállalkozói bevételnek kell tekinteni minden olyan, öt egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel megillető ellenértéket, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont megelőzi az említett adóalanyiság első adóévet.

(2) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság bejelentése adóévében a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásai szerint megállapítja a meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét. E bevételt a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként tartja nyilván, amíg adókötelezettségeit a kisadózó vállalkozások tételes adójára vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti vagy a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózást alkalmaz.

(3) Ha a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalany egyéni vállalkozó az adóévében

a) egyidejűleg mezőgazdasági őstermelői tevékenységet is folytat, a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában meg kell osztania;

b) egyidejűleg mezőgazdasági kistermelői tevékenységet is folytat, akkor e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy arra jogosult – választhatja az átalányadózást.

(4) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalany egyéni vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően az Szja tv. 49/B. § (6) bekezdés *g)* pontja szerinti kedvezményt, a kisvállalkozói kedvezményt, illetve a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, fejlesztési tartalékot képzett.

(5) Az egyéni vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnése bejelentésével egyidejűleg az egyéni vállalkozó átalányadózására vonatkozó rendelkezések alkalmazását is bejelentheti, ha a bejelentés időpontjában megfelel a személyi jövedelemadóról szóló törvényben foglalt valamennyi feltételnek.

(6) Az egyéni vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnésének – ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg – adóévéét követő első adóév első napjára vonatkozóan – a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek a nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései megfelelő alkalmazásával – részletes vagyonleltárt készít minden olyan eszközéről, amelyet vállalkozói tevékenysége keretében fog használni.

(7) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése – ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg – után a jövedelem meghatározásakor az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett értékre, mint beruházási költségre vetítve állapítja meg.

(8) A személyi jövedelemadó szempontjából költségként elszámoltnak kell tekinteni:

a) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévében teljesített valamennyi, egyébként a személyi jövedelemadóról szóló törvény alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság megszűnésekor a (6) bekezdés szerinti vagyonleltárban kimutatott nem anyagi javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket) beruházási költségnek az adóalanyiság keletkezését megelőző adóév utolsó napjára a személyi

jövedelemadóról szóló törvény szerinti nyilvántartásban kimutatott beruházási költséget meghaladó részét;

c) a nem anyagi javaknak és a tárgyi eszközöknek a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévre a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint időarányosan jutó értékcsökkenési leírását (függetlenül megszerzésük időpontjától).

(9) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteség érvényesítésének időtartama tekintetében. A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az említett adóalanyiság időszakának minden adóévében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.

(10) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

24. § (1) A közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég az üzleti évre vonatkozó beszámoló alapján, a beszámoló letétbe helyezésére előírt határidőig megállapítja a (2) bekezdés szerinti összeget, ha az üzleti évben először tesz e törvény szerinti bejelentést a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság választásáról.

(2) Az (1) bekezdés szerinti összeg a beszámoló

a) mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekött tartalék, mérleg szerinti eredmény és – a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján a taggal szemben fennálló – kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja a mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az immateriális javak és a tárgyi eszközök értékhelyesbítését) együttes könyv szerinti értékét;

b) egyszerűsített mérlegében kimutatott eredménytartalék, saját elhatározásból lekött tartalék, mérleg szerinti eredmény, tartalék és – a jóváhagyott osztalék, részesedés alapján tagjával szemben fennálló – kötelezettség együttes összegéből az a rész, amely meghaladja az egyszerűsített mérlegben kimutatott, nem vagyoni betétként megszerzett immateriális javak és tárgyi eszközök együttes könyv szerinti értékét.

(3) A (2) bekezdés szerinti összeg után a közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég adót (a továbbiakban: az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet. Az osztalék utáni adót kiváltó adó a (2) bekezdés szerinti összeg 16 százaléka, amelyet az adózó az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallásában elkülönítetten bevall, és három egyenlő részletben, az üzleti évre vonatkozó társaságiadó-bevallás benyújtására előírt határidőig és az üzleti évet követő két adóévre – de legkésőbb a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága megszűnése évét követő év február 25-ig – az adóév február 25-ig fizet meg.

(4) A közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég, ha olyan immateriális jószágot vagy tárgyi eszközt ad ingyenesen vagy kedvezményesen magánszemély részére, amely eszköz könyv szerinti értéke alapján az osztalék utáni adót kiváltó adó alapját csökkentette, akkor az ezen juttatás könyv szerinti értékének megfelelő jövedelemre – a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek és az adózás rendjéről szóló törvénynek egyes, a kifizetőt terhelő adó mellett adható

juttatásokra vonatkozó rendelkezései szerint – a személyi jövedelemadót megállapítja, megfizeti és bevallja.

(5) A közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég adóalany utolsó üzleti éve beszámolójának mérlegében kimutatott, tagi jogviszony megszűnésére tekintettel fennálló kötelezettség alapján a volt tagnak (örökösének) juttatott bevételre a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek és az adózás rendjéről szóló törvénynek a vállalkozásból kivont jövedelemre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(6) Ha a közkereseti társaság, a betéti társaság és az egyéni cég a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága az adóévet követő üzleti évtől nem áll fenn, az adóév utolsó napján vele tagi jogviszonyban álló magánszemélynél az osztalékból származó jövedelem, a vállalkozásból kivont jövedelem, valamint az árfolyamnyereségből származó jövedelem meghatározásakor a (7) bekezdés szerint meghatározott összegből a magánszemélyre részesedése alapján arányosan jutó részt a magánszemély adózott vagyonából a vállalkozásba befektetett összegnek kell tekinteni.

(7) A (6) bekezdés alkalmazásakor a magánszemély adózott vagyonából a vállalkozásba befektetett összegnek kell tekinteni a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság utolsó adóévet követő üzleti év nyitó mérlegében kimutatott saját tőkét, levonva belőle a nyitó mérlegben kimutatott értékelési tartalékot és a (2) bekezdés szerint az osztalék utáni adót kiváltó adó alapját csökkentő tételként elszámolt értékének egyes, a kifizetőt terhelő adó mellett adható juttatásként ingyenesen vagy kedvezményesen magánszemély részére átadott immateriális jószág és tárgyi eszköz (4) bekezdés szerinti adóalapot képező könyv szerinti értékét meghaladó részét.

18. Társasági adó

25. § A társasági adó alanya a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvénynek a jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit – e §-ban meghatározott eltéréssel – alkalmazza, ha az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévekben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti.

26. § (1) Az adózó választása szerint nem alkalmazza a Tao. tv. 8. § (1) bekezdése *u*) és *v*) pontjaiban, 7. § (15) bekezdésében, 16. § (1) bekezdés *b*) pontjában, 16. § (1) bekezdés *c*) pont *cf*) és *ch*) alpontjában, 16. § (16) bekezdés *a*)–*d*) pontjában és – a 2010. június 30-án hatályos – 19. § (5) bekezdésében foglaltakat, ha e törvény szerinti adóalanyisága időszaka alatt a Tao. tv. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelné az adózás előtti eredmény növelésének, illetve az adó megfizetésének kötelezettsége. Az az adózó, aki e bekezdés szerinti lehetőséggel élt, de a feltételeknek nem felel meg, a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó esemény évéről benyújtott bevallásában vallja be.

(2) Az a társasági adóalany, amely az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti, a bejelentés adóévére vonatkozó társaságiadó-bevallásában adóelőleget nem vall be és a bejelentést követő adóévre társaságiadó-előleget nem fizet, ha azonban az adóévre vonatkozó bejelentését jogszerűen nem tehetné volna meg, nem mentesül az adóelőleg-fizetés elmulasztásának jogkövetkezmenyei alól.

(3) A Tao. tv. 22/A. § (5) bekezdésében meghatározott esetben az e törvényben meghatározott adóalany a visszafizetendő társasági adókedvezményt az adókötelezettség keletkezését kiváltó esemény évéről benyújtott bevallásában vallja be.

(4) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka alatt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése után a társasági adó alapjánál értékcsökkenési leírást nem érvényesíthet.

(5) A társasági adó szempontjából költségként, ráfordításként elszámoltnak kell tekinteni:

a) e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka alatt lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszaka előtt megszerzett immateriális jószág, tárgyi eszköz értékcsökkenési leírásának Tao. tv. szerint meghatározott időarányos részét.

(6) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteségből az e törvény szerinti adóalanyiság minden adóévében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.

(7) Az e törvény szerint meghatározott adóalanyiság időszakában lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

19. Számviteli kötelezettségek

27. § A számvitelről szóló törvény rendelkezéseit nem alkalmazó közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég felszámolása, végelszámolása esetén a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti, a felszámolás, a végelszámolás kezdő időpontját megelőző nappal készítendő záróleltárt és zárómérleget a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 2/A. §-ának (4) bekezdése előírásának figyelembe vételével készíti el azzal, hogy azt könyvvizsgálóval nem kell ellenőriztetni.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. Hatályba léptető rendelkezések

28. § (1) E törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2012. november 1-jén lép hatályba.

(2) A 4. §, a 7. § 2012. december 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1. §–3. §, az 5. §, a 6. §, a 8. §–13. §, a 15. §, a 16. § és a 18. §–27. §, 29. §–34. § 2013. január 1-jén lép hatályba.

21. Módosító rendelkezések

29. § A Tao. tv. 3. számú melléklet A) része a következő 1. ponttal egészül ki:

(A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:)

„1. az a költség, ráfordítás, amely a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó vállalkozás részére juttatott ellenérték következtében merül fel;”

30. § A Tao. tv. 3. számú melléklet A) része a következő 2. ponttal egészül ki:

(A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségeknek, ráfordításnak minősül különösen:)

„2. a kisvállalati adó hatálya alá tartozó adózó részére visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz, a térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke, az adózó által ellenérték nélkül átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, valamint e juttatásokkal kapcsolatban ráfordításként elszámolt általános forgalmi adó;”

31. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja. tv.) 3. számú melléklet V. része a következő 13. ponttal egészül ki:

„13. az a kiadás, amely a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó vállalkozás részére juttatott ellenérték következtében merül fel.”

(2) Az Szja. tv. 11. számú melléklet IV. része a következő 1. ponttal egészül ki:

„1. az a kiadás, amely a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó vállalkozás részére juttatott ellenérték következtében merül fel;”

32. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 39/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39/B. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50 %-ában is megállapíthatja.

(2) A kisvállalati adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően – a kisvállalati adója alapjának 20 %-kal növelt összegében is megállapíthatja.

(3) Az adó alapjának az (1)–(2) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést a 39/A. § (5) bekezdése szerint kell megtenni.

(4) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévére az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 39. § (1) bekezdése, vagy a 39/A. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 39/A. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(5) Ha a vállalkozó a kisvállalati adó hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévére a (2) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 39. § (1) bekezdése, vagy a 39/A. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén feltéve, hogy a 39/A. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(6) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor

a) köteles az egyszerűsített vállalkozói adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg az egyszerűsített vállalkozói adóalanyiság megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra

számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani, azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.

(7) Ha a vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor

a) köteles a kisvállalati adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg a kisvállalati adóalanyiség megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani azzal, hogy nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.

b) a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény szerinti adóévről szóló bevallást a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve igényelheti vissza.”

33. § (1) A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 2/A. § (1)–(5) bekezdésében az „egyszerűsített vállalkozói adóról szóló” szövegrészek helyébe „az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló, illetve a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló” szöveg lép.

(2) Az Szt. 2/A. § (2) bekezdésében az „Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben” szövegrész helyébe az „Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben, illetve a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvényben” szöveg lép.

(3) Az Szt. 87. § (2) bekezdésében az „az egyszerűsített vállalkozói adó” szövegrész helyébe „az egyszerűsített vállalkozói adó, a kisvállalati adó” szöveg lép.

34. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 29/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kisadózó vállalkozások tételes adóját választó kisadózó vállalkozás tevékenységében közreműködő kisadózó a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében egyoldalú nyilatkozattal vállalhatja, hogy a 19. § (2)–(3) bekezdés szerinti járulékokat a minimálbérnél magasabb járulék alapnál megfizeti. A nyilatkozat az adóévre szól, melyet az adóévet megelőző év december 20-áig kell az állami adóhatósághoz benyújtani. A nyilatkozat az Art. szerinti végrehajtható okiratnak minősül.”

Általános indokolás

A kisvállalati adózói kör adózásának egyszerűsítése érdekében a Javaslat két gyökeresen új és egyszerű, az érintettek számára választható adónem anyagi jogi szabályait, valamint az adó választására, megfizetésére, bevallására vonatkozó eljárási rendelkezéseket fogalmazza meg. A két új adónem a kisadózó vállalkozások tételes adója és a kisvállalati adó.

A **kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya az az** egyéni vállalkozó, egyéni cég, valamint közkereseti társaság és betéti társaság lehet, aki ezen választását, valamint legalább egy általa foglalkoztatott kisadózót bejelent az állami adóhatósághoz, és vele szemben a törvényben nevesített kizáró okok nem állnak fenn.

Az adóalanyiság választását a vállalkozás bármikor bejelentheti az adóhatósághoz, az adóalanyiság a bejelentést követő hónaptól jön létre. Az adóalanyiság a törvényben meghatározott okok fennállása esetén szűnik meg, az adóalanyiság a megszűnést követő 2 éven belül ismételen nem választható.

A tételes adó havi összege a bejelentett főállású kisadózó után 50 ezer forint, főállásúnak nem minősülő kisadózó után pedig havi 25 ezer forint. Amennyiben a kisadózó vállalkozás bevétele meghaladja a 6 millió forintot, az azt meghaladó rész után az adó mértéke 40 százalék, melyet a tételes adótól függetlenül kell megfizetni.

A tételes adó megfizetésével a főállású kisadózó a Tbj. szerint biztosítottnak minősül, valamennyi, a Tbj-ben és Flt-ben meghatározott ellátásra jogosultságot szerez.

A kisadózó vállalkozás és a kisadózó a kisadózók tételes adójának megfizetése esetén a törvényben meghatározott közterhek alól mentesül.

A kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartás vezetésére kötelezett, bevételéről a tárgyévet követő év január 20-ig nyilatkozik.

A Javaslat a kisvállalatok adminisztrációs terheinek és adóterheinek csökkentése, valamint a foglalkoztatottság növelése érdekében egy további új választható adózási módot, **a kisvállalati adót** vezet be.

A kisvállalatok munkaerő piacon betöltött szerepének és súlyának növelése érdekében az új adót a maximum 25 főt foglalkoztató kisvállalatok választhatják, kiváltva ezzel a vállalkozás profitját terhelő adókat és a bérek után fizetendő közterheket, így a társasági adót, az osztalék után fizetendő egészségügyi hozzájárulást és a szociális hozzájárulási adót.

Az adóalanyiság feltétele a kisvállalati adózás választásának adóhatóság részére történő bejelentése, illetve a foglalkoztatotti és árbevételi korlátoknak való megfelelés.

A kisvállalati adó alapja az adózó pénzügyi vagyonának realizált változása, növelve a személyi jellegű kifizetésekkel. A javaslat meghatározza továbbá az adóalapot korrigáló egyes tételeket is.

Részletes indokolás

I. Fejezet

A TÖRVÉNY HATÁLYA ÉS ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEI

a(z) 1. §-hoz

A rendelkezés a két új adónemre vonatkozó törvényi rendelkezések hatályát és az alkalmazásukhoz kapcsolódó alapvető rendelkezéseket állapítja meg.

A Javaslat egyrészt megerősíti a nemzetközi szerződések primátusát, amennyiben nemzetközi szerződés e Javaslattól eltérő előírást alkalmaz, másrészt kiemeli, hogy a kisvállalati adóból és a kisadózó vállalkozások tételes adójából származó bevétel a központi költségvetés bevétele. A Javaslat rögzíti, hogy az új adónemekkel kapcsolatos hatósági ügyekben történő eljárás az állami adóhatóság jogosítványa.

a(z) 2. §-hoz

E szakasz a Javaslat későbbi rendelkezéseiben használt fogalmakra ad meghatározást.

II. Fejezet

A KISADÓZÓK TÉTELES ADÓJA

a(z) 3. §-hoz

A Javaslat meghatározza a kisadózó vállalkozások tételes adójának választására jogosult alanyi kört, valamint a kisadózó vállalkozások tételes adója választásának feltételeit.

Eszerint az adó választására jogosult az egyéni vállalkozó, az egyéni cég, valamint a kizárólag magánszemély taggal rendelkező közkereseti társaság és betéti társaság, ha az adóalanyiság választását az állami adóhatósághoz bejelenti. A bejelentést az állami adóhatóság által e célra rendszeresített nyomtatványon kell megtenni.

a(z) 4. §-hoz

Az adóalanyiság a bejelentést követő hónap első napjával jön létre. A tevékenységet év közben kezdő vállalkozás az adóhatósághoz történő bejelentkezéssel egyidejűleg választhatja az adóalanyiságot. A vállalkozó a kisadózó vállalkozások tételes adózását nem választhatja, ha a vállalkozás adószámát a bejelentést megelőző két éven belül az adóhatóság jogerősen felfüggesztette.

Az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozás adóalanyként történő nyilvántartásba vételéről, meghatározott adatok közlésével értesíti a kisadózó vállalkozást és a bejelentett kisadózót.

a(z) 5. §-hoz

A Javaslat nevesíti az adóalanyiság megszűnésének egyes eseteit, valamint meghatározza az adóalanyiság megszűnésének időpontját.

Az adóalanyiság megszűnik, ha az adóalany bejelenti, hogy adókötelezettségét nem a kisadózó vállalkozások tételes adójára vonatkozó szabályok szerint kívánja teljesíteni.

Az adóhatóság határozattal szünteti meg az adóalanyiságot, ha az adózó terhére számla-, nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért vagy be nem jelentett foglalkoztatás jogcímen

jogerősen mulasztási bírságot állapított meg, és akkor is, ha az adóalanyiség ideje alatt az adózó adószámát az adóhatóság jogerősen felfüggesztette.

Megszűnik az adóalanyiség a bejelentett kisadózó kilépése vagy halála esetén, feltéve, hogy a vállalkozás tevékenységben más bejelentett kisadózó nem működik közre, és más kisadózót a vállalkozás nem jelent be, továbbá ha a betéti társaság vagy közkereseti társaság kisadózó vállalkozásnak nem magánszemély tagja lesz.

A vállalkozási forma nem megfelelő megváltozása, az egyéni vállalkozói jogállás megszűnése, valamint a jogutód nélküli megszűnés, a végelszámolás, a felszámolás, valamint az adóhatóság által naptári negyedév utolsó napján nyilvántartott 500 ezer forintot meghaladó összegű végrehajtható adótartozás is az adóalanyiség megszűnését eredményezik.

A Javaslat értelmében az adóhatóság a megszűnésről határozattal értesíti az adózót, kivéve, ha a megszűnést a vállalkozási forma megváltozása, az egyéni vállalkozói jogállás megszűnése, vagy a jogutód nélküli megszűnés okozta.

A Javaslat előírja, hogy az adóalanyinak az adóhatóság felé be kell jelentenie, ha adóévi bevétele a 6 millió forintot meghaladta. A bejelentést 15 napon belül kell teljesíteni.

a(z) 6. §-hoz

A vállalkozó az adóalanyiség megszűnése esetén a kisadózó vállalkozások tételes adózását a megszűnéstől számított két évig nem választhatja.

a(z) 7. §-hoz

A Javaslat a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó adóalanyokat kötelezi, hogy az adóalanyiség választására vonatkozó bejelentéssel egyidejűleg jelentsék be a vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő kisadózók adatait. A bejelentés feltétele az adóalanyiség létrejöttének. A bejelentésben arról is nyilatkozni kell, hogy a kisadózó főállásúnak minősül-e.

Az adóalany vállalkozás kisadózóként be nem jelentett tagja csak munkaviszony keretében működhet közre a vállalkozás tevékenységében, ellenkező esetben a be nem jelentett foglalkoztatáshoz kapcsolódó jogkövetkezmények alkalmazandók.

A kisadózóval kapcsolatos adatok változását a vállalkozásnak 15 napon belül be kell jelentenie az adóhatósághoz, a megváltozott adatokról a kisadózót az állami adóhatóság értesíti.

a(z) 8. §-hoz

A kisadózó vállalkozás tételes adó fizetésére kötelezett. A tételes adó mértéke főállású kisadózónként havi 50 ezer forint, nem főállású kisadózónként havi 25 ezer forint. A kisadózó vállalkozás a tételes adót havonta, a tárgy hónapot követő hónap 12. napjáig köteles megfizetni minden olyan főállású- és nem főállású kisadózó után, akinek jogviszonya a tárgyhó bármelyik napján fennállt. Amennyiben a kisadózó a tárgyhó egyetlen napján is főállásúnak minősül, a fizetendő adó mértéke 50 ezer forint.

Az egyéni vállalkozó kisadózó vállalkozás esetében jogszabály lehetővé teszi a tevékenység szüneteltetését, amely időtartamára tételes adófizetési kötelezettség nem terheli.

A kisadózó vállalkozás abban az esetben, ha a naptári évben elért bevétele a 6 millió forintot meghaladja, a 6 millió forintot meghaladó rész után 40 százalékos mértékű adó fizetésére kötelezett, amely megfizetése azonban nem mentesíti a tételes adófizetési kötelezettség alól. A

naptári évben megszerzett bevétel számításakor az adóalanyiságot megelőzően szerzett bevételt is figyelembe kell venni.

a(z) 9. §-hoz

A rendelkezés rögzíti, hogy a kisadózó vállalkozások tételes adójának megfizetése mely közterheket váltja ki az adóalanyiság időszakában. Eszerint a kisadózó vállalkozás gazdasági tevékenységével és az általa bejelentett kisadózónak az adóalanyiság időszakában nyújtott személyes közreműködésére tekintettel teljesített kifizetésekkel és a bejelentett kisadózónak az adóalanytól a személyes közreműködésére tekintettel megszerzett jövedelmével összefüggésben a tételes adó megfizetésével teljesül

- a vállalkozói személyi jövedelemadó és a vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;
- a társasági adó megállapítása, bevallása és megfizetése;
- a személyi jövedelemadó, a járulékok és az egészségügyi hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése;
- a szociális hozzájárulási adó és az egészségügyi hozzájárulás, valamint a szakképzési hozzájárulás megállapítása, bevallása és megfizetése alól.

A kisadózó vállalkozások tételes adójának megfizetésével a kisadózó vállalkozás nem mentesül a kisadózónak nem minősülő személyek foglalkoztatására tekintettel teljesítendő adókötelezettségek alól.

a(z) 10. §-hoz

A főállású kisadózó a Tbj. szerint biztosítottnak minősül, a Tbj. és az Flt. szerinti valamennyi ellátásra jogosultságot szerez. Az ellátások számításának alapja havi 81 300 forint. A nem főállású kisadózó biztosítottnak nem minősül, társadalombiztosítási ellátásra és álláskeresői ellátásra jogosultságot nem szerez.

A jövedelemigazolás kiállításának szempontjából a kisadózó jövedelmének a kisadózó vállalkozás utolsó, a megszerzett bevételről tett nyilatkozatában feltüntetett bevételének 60 százaléka, több kisadózó esetén annak fejenként egyenlő része, de legalább a minimálbér minősül.

a(z) 11. §-hoz

A kisadózó vállalkozás tételes adófizetési kötelezettségéhez adóbevallási kötelezettség nem kapcsolódik, a kisadózó vállalkozás az adóévet követő év január 20-áig kizárólag az adóévben megszerzett bevételéről köteles nyilatkozni azzal, hogy amennyiben a bevételi értékhatár túllépése miatt százalékos mértékű adó megfizetésére köteles, azt eddig az időpontig köteles megállapítani, bevallani és megfizetni.

Abban az esetben, ha a kisadózó vállalkozás adóalanyi minősége e törvény szerinti szabályok szerint év közben szűnik meg, az adó alanya az adóévben megszerzett bevételről az adóalanyiság megszűnését követő hónap 20. napjáig köteles nyilatkozni azzal, hogy amennyiben százalékos mértékű adó megfizetésére is köteles, azt eddig az időpontig köteles megállapítani, bevallani és megfizetni.

A kisadózó vállalkozás az e törvény által nem szabályozott egyéb adókötelezettségeit az általános szabályok szerint teljesíti, így például a munkaviszonyban történő foglalkoztatás esetén az általános szabályok szerint köteles az adó megállapítására, az adóbevallás benyújtására és az adó megfizetésére is.

A kisadózó bejelentése, valamint a kisadózó vonatkozásában bejelentett adatokban, tényekben bekövetkezett változás bejelentése végrehajtható okiratnak minősül, az állami adóhatóság a kisadózó vállalkozás adófizetési kötelezettségét – kivéve a százalékos mértékű adófizetési kötelezettséget – e végrehajtható okiratok alapján tartja nyilván.

a(z) 12. §-hoz

A kisadózó vállalkozás bevételi nyilvántartás vezetésére köteles. A törvény – figyelemmel arra, hogy az adóalany a számviteli törvénynek nem alanya – meghatározza a bevételi nyilvántartással szemben támasztott minimum követelményeket, továbbá a bevételi nyilvántartás vezetésének és a bizonylatok megőrzésének szabályait.

A kisadózó vállalkozás termékértékesítéseiről, szolgáltatásnyújtásáról az általános forgalmi adóról szóló törvény szabályai szerint számla vagy nyugta kiállítására köteles. Az adóalany a gazdasági eseményről kiállított számlán köteles feltüntetni, hogy a számla „Kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya által kiállított számla”.

III. Fejezet

A KISVÁLLALATI ADÓ

a(z) 13. §-hoz

A Javaslat a számviteli alapelvek alcím alatt rögzíti, hogy a kisvállalati adóra vonatkozó rendelkezéseket a számviteli törvény rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni. A számviteli rendelkezésektől a megbízható és valós összkép biztosítása érdekében történő eltérés nem eredményezheti az adókötelezettség változását.

a(z) 14. §-hoz

A Javaslat felsorolja, hogy mely adóalanyi kör és milyen feltételek teljesülése esetén választhatja a kisvállalati adó szerinti adózást.

Az adóalanyiságnak két alapvető feltétele van: a kisvállalati adózás választásának adóhatóság felé történő bejelentése, amelyet elektronikus úton kell megtenni, valamint az e rendelkezésben meghatározott egyéb feltételek teljesülése. A kisvállalati adó szerinti adózás akkor választható, ha az adóévet megelőző év január első napjától november utolsó napjáig bármely időpontban a foglalkoztatottak száma a 25 főt, az adóévet megelőző adóév november hónap utolsó napjáig megszerzett bevétel az 500 millió forintot (12 hónapnál rövidebb adóév esetén annak időarányos részét), az utolsó beszámolóval lezárt üzleti évében a mérlegfőösszeg az 500 millió forintot nem haladta meg. Továbbá feltétel, hogy az adózó üzleti éve a naptári évnek feleljen meg, és hogy az adózó adószámának alkalmazása az adóévet megelőző két naptári évben nem volt jogerősen felfüggesztve.

A Javaslat értelmében a foglalkoztatotti létszám és az árbevételi határok számítása során a kapcsolt vállalkozások foglalkoztatottait és árbevételét együttesen kell figyelembe venni.

a(z) 15. §-hoz

A Javaslát a belföldi jogalanyok számára teljes körű adókötelezettséget ír elő (belföldi és külföldi jövedelemre egyaránt), míg a külföldi vállalkozó adókötelezettsége a belföldi telephelyén végzett vállalkozási tevékenységből származó jövedelmére terjed ki (korlátozott adókötelezettség).

a(z) 16. §-hoz

A kisvállalati adót választó adóalanyok a mérlegforduló nap megváltoztatására nincs lehetősége.

a(z) 17. §-hoz

A Javaslát ezen szakasza a kisvállalati adókötelezettség keletkezésének és megszűnésének szabályait határozza meg.

Az adóalanyiság a kisvállalat döntésétől függően az erre vonatkozó bejelentést követő naptári év első napjával jön létre. A bejelentést az adóévet megelőző év december 1-jétől december 20-ig lehet megtenni az adóhatóságnál. Amennyiben az adózó végrehajtható adótartozása a bejelentés napján a 10 millió forintot meghaladja, a bejelentés nem jogszerű.

Amennyiben a kisvállalati adó alanya adókötelezettségeit nem a kisvállalati adózás szabályai szerint kívánja teljesíteni, akkor az erre vonatkozó bejelentését december 1 - december 20. között kell megtennie, amely határidő jogvesztő. Ebben az esetben a kisvállalati adó szerinti jogalanyiság a bejelentés adóévének utolsó napjáig fennáll. A bejelentést ebben az esetben is elektronikus úton kell teljesíteni.

A Javaslát tételesen meghatározza az adóalanyiság megszűnésének eseteit és azokhoz kapcsolódóan azt, hogy mely napot kell a megszűnés napjának tekinteni.

A kisvállalati adóalanyiság megszűnik ha a vállalkozás bevétele az adóalanyiság választására jogosító 500 millió forintot meghaladja; végelszámolás, felszámolás esetén vagy, ha az adóalany felszámolás, végelszámolás nélkül szűnik meg; ha az adóhatóság az adózónál jogerősen számla vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztása, illetve be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatása jogcímen mulasztási bírságot állapít meg; ha az adóhatóság az adózó adószámát jogerősen felfüggesztette; ha valamely naptári negyedév utolsó napján az adózó végrehajtható adótartozása meghaladja a 10 millió forintot; valamint átalakulás, egyesülés vagy szétválás esetén; vagy ha a foglalkoztatottak létszáma meghaladja az 50 főt. A létszám megállapításánál a kapcsolt vállalkozásokra vonatkozó előírásokat alkalmazni kell.

A Javaslát az egyéni cégek esetében szabályozza azokat az eseteket, amikor a cég kisvállalati adóalanyisága nem szűnik meg.

A megszűnés tényét, a megszűnés okát és napját, a megszűnés napjától számított 15 napon belül kell bejelenteni az állami adóhatóságnak, aki az adóalanyiság megszűnéséről határozatot hoz. Az adóhatóság nem hoz határozatot a megszűnésről, ha azt az adóalany végelszámolása, felszámolása, illetve azok nélküli megszűnése, valamint átalakulás, egyesülés vagy szétválás okozta.

Ha az adóalanyiság megszűnik, azt a megszűnéstől számított 2 évig az adózó ismételtelen nem választhatja.

a(z) 18. §-hoz

A Javaslát meghatározza a kisvállalati adó alapját, amely az adózó pénzügyi vagyonának realizált változása, növelve a személyi jellegű kifizetésekkel. A javaslat meghatározza továbbá az

adóalapot korrigáló egyes tételeket is. Az adózó pénzügyi vagyónának realizált változása a pénzeszközök számvitel beszámolóban kimutatott tárgyévi és előző évi értékének a különbsége. Személyi jellegű kifizetés alatt a járulékalapot képező jövedelemként magánszemélynek (ideértve különösen a munkavállalót) juttatott vagyoni érték minősül.

Az adóalapot a vállalkozásba kívülről bevont pénzeszközök csökkentik. Ilyenek különösen: a hitelfelvétel, a tőkeemelés, az előleg beérkezése, illetve az osztalék megszerzése. Az adóalapot növelik a vállalkozáson kívülre helyezett pénzeszközök, így egyebek mellett a hitel visszafizetése, a hitel nyújtása, előleg fizetése vagy a tőkeleszállítás.

A Javaslat arról is rendelkezik, hogy a nem a vállalkozás érdekében felmerülő kiadások, ráfordítások is növelik az adóalapot. Ilyenek többek között: a végleges pénzeszközátadás, a bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben felmerült kiadás, a tartozás térítés nélküli átvállalása, a követelés elengedése, a térítés nélkül nyújtott szolgáltatás, a térítés nélküli eszközátadás.

Az adóelkerülés visszaszorítása érdekében a Javaslat értelmében az ellenőrzött külföldi társasággal szemben teljesített kifizetés, elszámolt ráfordítás összege szintén növeli az adóalapot.

A Javaslat az adóalap meghatározásának körében rögzíti a szokásos piaci ár elvét.

a(z) 19. §-hoz

A Javaslat szerint az adó mértéke az adó alapjának 16 százaléka, amelynek megfizetésével az adóalany mentesül a társasági adó, a szociális hozzájárulási adó és az osztalék után fizetendő egészségügyi hozzájárulás bevallása és megfizetése alól.

a(z) 20. §-hoz

E szakasz a kisvállalati adó bevallásának szabályait rendezi.

Az adó alanya főszabály szerint az adóévet követő május 31-ig köteles a kisvállalati adót megállapítani és bevallani, kivéve, ha adóalanyiság év közben szűnik meg, mely esetben az adóbevallás benyújtásának határideje a megszűnést követő ötödik hónap utolsó napja. Az adóalany az adóelőleg összegét naptári hónaponként köteles megállapítani, amelyet az adózás rendjéről szóló 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásában köteles bevallani. Az adóalany – amennyiben előleg-kiegészítésre köteles – az adóelőleg kiegészítésről az adóév december 20-ig köteles bevallást benyújtani.

A törvény ezen túl rendelkezik arról, hogy a külföldi vállalkozó belföldi telephelye és belföldi fióktelepe után milyen módon köteles megállapítani az adó alapját.

a(z) 21. §-hoz

A kisvállalati adó alanyát adóelőleg- és adófizetési, egyes esetekben előleg-kiegészítési kötelezettség terheli.

Az adóalany – az adóév első 11 hónapjára – az adott tárgyhónapban foglalkoztatóként, a foglalkoztatottak részére kifizetett, Tbj. szerint járulék alapot képező összes jövedelem 19%-ában meghatározott mértékű adóelőleget fizet a tárgyhónap vonatkozásában.

Az adóalany, ha az adóévet megelőző adóévben az éves szinten számított bevétele meghaladta a 100 millió forintot az adóév december 20-ig köteles az általa addig megfizetett adóelőleget az adóévi várható fizetendő adó összegére kiegészíteni (előleg-kiegészítés).

Az adóalany az adóévre megállapított adót – a megfizetett adóelőleg beszámításával – az adóbevallás benyújtására előírt határidőig, azaz az adóévet követő év május 31-ig, ha adóalanyisága év közben szűnt meg, abban az esetben – törvény eltérő rendelkezésének hiányában - az adóalanyiság megszűnésének hónapját követő ötödik hónap utolsó napjáig köteles megfizetni. Amennyiben a megfizetett adóelőleg meghaladja az éves adófizetési kötelezettség összegét, a különbözet visszaigénylésére az adóalany az adóbevallásban a bevallás beérkezésének napjától, de legkorábban a bevallás benyújtására előírt határidő napjától jogosult.

a(z) 22. §-hoz

A Javaslat a külföldön is tevékenységet folytató adóalany kettős adóztatásának elkerülése érdekében mentesíti az adófizetési kötelezettség alól a külföldön adóztatható adóalapot.

IV. Fejezet

EGYES ADÓKRA, SZÁMVITELI KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

a(z) 23. §-hoz

A Javaslat az egyéni vállalkozó kisadózó vállalkozásokra vonatkozóan tartalmazza az adózási mód megváltoztatásával összefüggésben szükséges szabályokat. Az egyéni vállalkozók a személyi jövedelemadó rendszeréből az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírások szerint léphetnek ki.

a(z) 24. §-hoz

A Javaslat a bt, kkt és egyéni cég formájában működő, a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó vállalkozások és a magánszemély tagok közötti adózási kérdéseket rendezi az adózási mód megváltoztatására tekintettel. A vállalkozás nyereségéből a le nem adózott rész – elsősorban az eredménytartalék – után a 16 százalékos osztalékadót kiváltó adót meg kell fizetni.

a(z) 25. §-hoz

A Javaslat a kisadózó vállalkozások tételes adóját és a kisvállalati adót választó társasági adóalanyokra vonatkozóan tartalmazza az adózási mód megváltoztatásával összefüggésben szükséges szabályokat. A Javaslat szerint a társasági adóalany az adózási forma megváltoztatása esetén – a törvényben meghatározott kivételekkel – a jogutód nélküli megszűnés szabályait alkalmazza. A Javaslat részletesen meghatározza továbbá, hogy a választott adóalanyiság megszűnése esetén milyen átmeneti rendelkezéseket kell alkalmazni.

a(z) 26. §-hoz

Lásd az előző §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 27. §-hoz

A Javaslat a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alatt álló, ezért a számvitelről szóló törvény rendelkezéseit nem alkalmazó vállalkozások felszámolása, végelszámolásával kapcsolatos nyilvántartási szabályokat rendezi.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

a(z) 28. §-hoz

A § hatályba léptető rendelkezéseket tartalmaz.

a(z) 29. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy az a költség, ráfordítás, amely a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó vállalkozás részére juttatott ellenérték következtében merül fel nem minősül elismert költségnek társasági adó szempontból.

a(z) 30. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy az a költség, ráfordítás, amelyet a társasági adóalany a kisvállalati adó hatálya alá tartozó adózónak ingyenesen juttat nem minősül elismert költségnek társasági adó szempontból.

a(z) 31. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy az a kiadás, amely a kisadózó vállalkozások tételes adójának hatálya alá tartozó vállalkozás részére juttatott ellenérték következtében merül fel nem minősül elismert költségnek személyi jövedelemadó szempontból.

a(z) 32. §-hoz

A Javaslat a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) egyszerűsített iparüzési adóalap-meghatározásra vonatkozó rendelkezéseit módosítja. A Javaslat szerint a kisvállalkozói adó alanya az iparüzési adó alapját egyszerűsített módon, mégpedig a kisvállalkozó adó alapjának 20%-kal növelt összegében is megállapíthatja, figyelemmel arra, hogy a kisvállalkozói adó adóalapja szűkebb tartalmú (kisebb), mint az iparüzési adó alapja. Az iparüzési adóalanyok e választását – előző évről szóló bevallásán, illetve újonnan létrejött vállalkozás esetén a bejelentkezési nyomtatványon – be kell jelenteni az adóhatósághoz. A Javaslat tartalmazza azokat a szabályokat is, amelyeket akkor kell alkalmazni, amikor a kisvállalkozó már nem lehet a kisvállalkozói adó alanya.

a(z) 33. §-hoz

A Javaslat a kisadózó vállalkozások tételes adóját és a kisvállalati adót választó adóalanyokra vonatkozó, általánostól eltérő számviteli rendelkezéseket fogalmazza meg.

a(z) 34. §-hoz

A Javaslat biztosítja, hogy a kisadózó vállalkozások tételes adóját választó kisadózó vállalkozás tevékenységében közreműködő kisadózó a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében egyoldalú nyilatkozattal vállalhatja, hogy a járulékokat a minimálbérnél magasabb járulék alapnál fizeti meg. A Javaslat szerint a nyilatkozat az adóévre szól, melyet az adóévet megelőző év december 20-áig kell az állami adóhatósághoz benyújtani.